

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Румяна Лилова

Ива Кечева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **7865** по описа за **2011** година докладвано от съдия Румяна Лилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 19712 от 12.09.2011 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Столична община, чрез редовно упълномощения юриконсулт Д. Ц., срещу Съдебно решение от 24.06.2011 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав по нахд № 609/2011 г. С последното е отменено наказателно постановление (НП) № 168395 от 10.05.2010 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на Г. И. Б. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 70,00 (седемдесет) лв., на осн. чл. 36, ал. 6, т. 1 от Наредбата за превоз на пътници и условия за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община (НППУПМСГТСО) за нарушение на чл. 35, ал. 2, във вр. с чл. 12, т. 1 от същата наредба.

В касационната жалба се навежда довод за постановяване на обжалваното съдебно решение при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Според касатора СРС неправилно е отменил оспореното пред него НП по причина, че в него не е описано достатъчно ясно нарушението и поради това лицето не разбира какво именно нарушение му е вменено. Посочва, че гражданите, които не

притежават превозен документ, независимо дали се касае за билет или карта, са нередовни пътници по смисъла на НППУПМСГТСО. Ето защо поддържа, че посочването на процесното нарушение с определението „без превозен документ” е достатъчно ясно и не е препятствало лицето да разбере в какво се изразява нарушението. Предвид изложеното, моли отмяната на решението на СРС и постановяването на решение по същество, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът не изпраща представител за участие в производството.

Ответникът по касационната жалба – Г. И. Б., редовно призован, не изразява становище по касационната жалба в дадения му срок. В съдебното заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 168395 от 10.05.2010 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 05.04.2010 г. от контролор по редовността на пътниците в [фирма] е издаден акт за установяване на административно нарушение № 0168395 (АУАН) срещу Г. И. Б., който пътувал в [населено място], в ТМ – 20 (с инв. № 4103), спирка „С.”, посока „П.”, без превозен документ. В АУАН било отразено, че Б. е нарушил разпоредбите на чл. 35, ал. 2, във вр. с чл. 12, т. 1 и т. 2 НППУПМСГТСО. Въз основа на АУАН е издадено спорното НП от заместник кмета на Столична община, с което на Б., на основание чл. 36, ал. 6, т. 1 НППУПМСГТСО е наложена глоба в размер на 70,00 (седемдесет) лева за нарушение на чл. 35, ал. 2, във вр. с чл. 12, т. 1 НППУПМСГТСО.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства – план график за работа на охранителите в [фирма] от обект „Г. М.” за месец април 2010 г. и съдържащият се в административнонаказателната преписка АУАН. Събрани са и гласни доказателствени средства – показанията И. Д. Д. (актосъставител в хода на административнонаказателното производство), свидетелят по АУАН – Д. Д. Е. и на лицето П. И. Б., което е посочено в АУАН като свидетел, но не е положила подпис като такъв в него.

Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че при

издаването на АУАН и НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което представлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП, без да се налага обсъждането на спора по същество. Според съда в спорното НП не се съдържа описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Общо отразеното в обстоятелствената част на АУАН и НП „пътува без редовен превозен документ”, според него, води до невъзможност за жалбоподателя и съда да разберат конкретно извършеното от Б. нарушение. Този свой извод съдът е обосновал с разпоредбата на чл. 15, ал. 1 НППУПМСГТСО. По тези съображения е отменил обжалваното пред него НП на процесуално основание, без да разгледа спора по същество.

Административен съд София - град, IV-ти касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е законосъобразно и правилно като краен резултат. То не страда от наведеното касационно основание - съществено нарушение на процесуалните правила. Освен това, при извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че въззивният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Ето защо, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Съгласно чл. 35, ал. 2 НППУПМСГТСО при констатиран от контролните органи по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ, пътникът заплаща билет за таксуване на нередовен пътник на стойност десет пъти по-висока от цената на билета за еднократно пътуване. При отказ на пътника да заплати билет за таксуване на нередовен пътник или билет за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител, за всяко от тези нарушения, от длъжностното лице по контрола на пътника се съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на ЗАНН и се застава от длъжностното лице да слезе на първата спирка по маршрута на превозното средство (чл. 36, ал. 1 НППУПМСГТСО). Разпоредбата на чл. 36, ал. 6, т. 1 НППУПМСГТСО разписва, че глобата по наказателното постановление се определя в размер на 70,00 лв. за нарушенията, посочени в чл. 36, ал. 1 във връзка с чл. 35, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от посочената наредба.

На плоскостта на цитираните разпоредби, изводът който се налага, е че глобата по чл. 36, ал. 6, т. 1 НППУПМСГТСО се налага в случай на отказ на пътника, пътувал без редовен документ, да заплати билет за таксуване на нередовен пътник или билет за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител.

Видно от процесния АУАН Б. е „пътувал без превозен документ и е отказал да плати „БНП”, което е квалифицирано от актосъставителя като нарушение чл. 35, ал. 2 НППУПМСГТСО. При издаване на спорното НП административнонаказващият орган е приел, че Б. е нарушил виновно разпоредбите на чл. 35, ал. 2, във вр. с чл. 12, т. 1 НППУПМСГТСО, тъй като е „пътувал без превозен документ”.

Предвид така направения преглед на относимите разпоредби и издадените в хода на административнонаказателното производство АУАН и НП, настоящият състав на АССГ намира за правилен и законосъобразен крайния извод на СРС, че обжалвания пред него акт е издаден при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което представлява самостоятелно основание за отмяна на НП, без да се разглежда спора по същество.

На първо място, при издаването на АУАН е нарушена разпоредбата на чл. 42, т. 4 ЗАНН, съгласно която актът за установяване на административно нарушение следва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Видно от

направения там запис, Б. е пътувал без превозен документ и е отказал да заплати БНП. Последното вероятно означава „билет за таксуване на нередовен пътник”. Използваната от актосъставителя аббревиатура „БНП” без пояснение в АУАН какво означава тя, е достатъчно основание да се приеме, че липсва изчерпателно описание на елементите от състава на нарушението. Липсата на пояснение относно значението на понятието „БНП” е от съществено значение за установяване на това какво конкретно нарушение е вменено на Б..

Изложеното дава основание за отмяна на НП, без да се обсъждат въпросите по същество. Разпоредбата на чл. 42, т. 4 ЗАНН е императивна и гарантира правото на защита на нарушителя. Така посоченото нарушение на процесуалните правила в административнонаказателното производство е съществено и е довело до ограничаване правото на защита на Б. още от самото начало на производството, а именно да разбере какво точно нарушение е извършил и да организира адекватно защитата си. Б., като привлечен към административнонаказателна отговорност, още от началото на административнонаказателното производство не е бил наясно срещу какво именно нарушение следва да се защитава. Актът за установяване на административно нарушение поставя началото на административнонаказателното производство (чл. 36, ал. 1 ЗАНН), към който момент уличеното лице следва да разбере извършването на какво нарушение му е вменено.

На следващо място, при сравнение на словесното описание на нарушението съгласно процесните АУАН и НП се отчита съществена разлика. На фона на разгледаното по-горе, макар неясно описание, в обжалваното НП твърдяното нарушение се ограничава до посочването на „пътува без превозен документ”. Очевидно е, че на това място административнонаказващият орган не е посочил релевантното обстоятелство за ангажиране на отговорността по чл. 36, ал. 6, т. 1, във вр. с чл. 36, ал. 1 НПУПМСГТСО, а именно лицето да е отказало заплащането на билет за таксуване на нередовен пътник. Това от своя страна представлява нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като НП не съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Настоящият състав на АССГ споделя съображенията на районния съд, че гореизложеното представлява съществено процесуално нарушение, което е довело до ограничаване на правото на защита на Б.. Административнонаказващият орган не е възпроизвел точно и ясно съставът на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Освен това, словесното описание на състава на нарушението не съответства на цифровата му квалификация, така както е дадена в НП – чл. 35, ал. 2, във вр. с чл. 12, т. 1 НПУПМСГТСО. Освен това, АССГ констатира, че е налице разлика между възприетата от административнонаказващият орган правна квалификация на нарушението с наказващата правна норма, на която органът се позовавал – чл. 36, ал. 6, т. 1 НПУПМСГТСО, за да ангажира отговорността на Б.. Следователно незаконосъобразно наказващият орган е допуснал несъответствие между мотиви и диспозитив на НП, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, респективно е основание за неговата отмяна, без да се обсъжда по същество извършено ли е нарушение, налице ли е виновно поведение от страна на нарушителя и правилно ли е определена санкцията.

Констатираните формални несъответствия на издадените АУАН и на санкционния акт с изискванията на ЗАНН, са довели до незаконосъобразно привличане към административнонаказателна отговорност на Б., тъй като съществено е било препятствано правото му на защита.

С оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като законосъобразно по своя краен резултат. Районният съд не е допуснал твърдяното в касационната жалба съществено нарушение на процесуалните правила, като без да изследва въпроса по същество и само на формално основание е отменил оспореното НП.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение от 24.06.2011 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав по нахд № 609/2011 г., с което е отменено наказателно постановление № 168395 от 10.05.2010 г., издадено от заместник-кмета на Столична община за налагане на Г. И. Б. на административно наказание „глоба” в размер на 70,00 (седемдесет) лв., на осн. чл. 3б, ал. 6, т. 1 от Наредбата за превоз на пътници и условия за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община, за нарушение на чл. 35, ал. 2, във вр. с чл. 12, т. 1 от същата наредба.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.